

Nr 175.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 23 maj 1912.
» » » i Andra kammaren den 24 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:t:s proposition med förslag till lag angående flottning af skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio samt lag angående ändrad lydelse af 14 § i förordningen om allmän flottled den 30 december 1880.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 58.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 29 mars 1912 aflåten proposition, nr 100, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

1) Lag

angående flottning af skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio.

Med upphäfvande af lagen angående flottning af skogsalster i gränsfloderna mellan konungariket Sverige och storfurstendömet Finland den 30 december 1893, förordnas härigenom:

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 50 häft. (Nr 175—183.) 1

Under förutsättning att nedanstående stadga angående flottning af skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio jämväl äger giltighet i Finland äge Konungen förordna, att densamma skall här i riket lända till efterrättelse:

Stadga angående flottning af skogsalster i gränsfloderna Torneå och Muonio.

§ 1.

I gränsfloderna må enhvar af de båda gränsstaternas undersåtar på sätt och villkor, som här nedan sägs, låta flottgods framflyta.

§ 2.

Alla de, som i gränsfloderna låta flottgods löst framflyta, vare pliktiga och berättigade att i gemensam flottning deltaga och skola för sådant ändamål utgöra en förening, som genom sin styrelse i allt ombestyr flottningen.

Jordägare vare dock för det husbehovsvirke, som han framflottar, fri från deltagande i gemensam flottning och därmed förenad kostnad, därest virket kan framföras utan hinder för flottningen af öfrigt flottgods.

§ 3.

Flottgods, som flottas under första sommaren efter virkets afverkning, må flottas obarkadt.

Virke, hvars flottning icke kan fullbordas under första sommaren efter dess afverkning, skall afbarkas.

Afbarkning må icke så verkställas, att barken kan nedkomma i flottleden.

§ 4.

Utän särskild tillåtelse må de, som ombesörja flottningsarbete, äga tillträde till stränderna, där sådant för skadas afvärjande eller flottgodsets framförande är af nöden. Väg eller stig öfver annans tomt, åker, äng, plantering eller andra ägor, hvilka kunna däraf skadas, må dock ej tagas, om tillträde till stränderna annorledes kan utan väsentligt hinder eller uppehåll beredas.

§ 5.

För skada och kostnad, som genom anläggning eller åtgärd för flottleden eller genom strändernas beträdande eller eljest i följd af flottningen vållas, skall af flottningsföreningen gäldas ersättning; dock vare den, som framför flottgods i sammanbundna flottar, ansvarig för ersättning för den skadegörelse, som däraf förorsakas.

§ 6.

Erfordras för flottledens anordnande, utvidgning eller förbättrande, att jord eller lägenhet, som annan tillhör, för flottningen begagnas, skall i saknad af godvillig öfverenskommelse frågan om skyldighet att afstå hvad nödigt är afgöras på sätt, som angående sådant afstående för allmänt behof finnes stadgadt inom det rike, hvarest det för ändamålet erforderliga området är beläget.

§ 7.

Fordrar någon i annat fall, än det i § 6 nämnda, ersättning för skada eller kostnad, varde, där han det äskar, frågan efter syn och uppskattning pröfvad af tre ojäfviga skiljemän, af hvilka en utses af hvardera parten och de sålunda utsedda tillkalla den tredje. Uraktlåter den, emot hvilken anspråket väckes, att inom tio dagar efter anmaning utse skiljeman, eller kunna de utsedda ej förena sig om valet af den tredje, äge i stad rätten och å landet domaren eller kronolänsmannen i den ort, där skadan timat, att på ansökan af den, som väckt anspråket, verkställa valet.

Part, som ej åtnöjes med skiljemännens dom, vare obetaget att draga saken under domstols pröfning, så framt han sin talan instämmer inom nittio dagar från det skiljemännens beslut blifvit honom tillständt; dock må skiljemännens dom genast gå i verkställighet, där ej vederbörande rätt eller öfverexekutor annorlunda förordnar.

I skiljemännens beslut skall lämnas tydlig hänvisning om hvad den missnöjde har att iakttaga för tvistens dragande under rättens pröfning.

Vill den, som fordrar ersättning, hellre genast anlita domstol än skiljemän, stånde det honom fritt.

§ 8.

Det åligger flottningsföreningen att vidmakthålla de till farleds betryggande eller i öfrigt till skydd emot skada genom flottningen anord-

nade eller föreskrifna byggnader, hvarjämte flottningsföreningen tillika med andra flottande äro pliktiga undanröja af flottgods åstadkommet hinder i farled.

Fullgöra de flottande ej sina skyldigheter i förevarande hänseende, äge Konungens befallningshafvande i Norrbottens län och Guvernören i Uleåborgs län, hvar å sin sida om riksgränsen, tillhålla de flottande att afhjälpa hvad försummats eller undanröja hinder, vid äfventyr att sådan eljest på deras bekostnad verkställes.

I trängande fall må den, som af försummelse eller hinder, hvarom i denna paragraf sägs, kan lida omedelbart men, själf äga vidtaga på de flottandes bekostnad nödig åtgärd till skydd för egendom eller till förekommande af befaradt hinder, sedan åtgärdens nödvändighet vid syn vitsordats af vederbörande kronofogde eller länsman.

§ 9.

Är för flottleds anläggning, utvidgande eller förbättrande anläggning eller åtgärd nödig, som kan på strand-, bro-, fiske- eller vattenverksägares eller annans rätt inverka, och har denne ej därtill samtyckt, ankomme på Konungens befallningshafvande i Norrbottens län och Guvernören i Uleåborgs län att till anläggningen eller åtgärden gifva lof.

§ 10.

Det tillkommer Konungens befallningshafvande i Norrbottens län och Guvernören i Uleåborgs län att utse hvar sitt ombud, hvilka hafva att vid flottningsföreningens och dess styrelses sammanträden närvara och därvid deltaga i öfverläggningarna, men ej i besluten. Dessa ombud skola bevaka det allmännas bästa och tillse, att föreningen iakttager gifna föreskrifter.

Vederbörande länsstyrelser äga äfven förordna hvar sin revisor att tillsammans med föreningens revisorer granska räkenskaperna. Revisions- och årsberättelserna skola årligen öfverlämnas till länsstyrelserna.

§ 11.

Det åligger flottningsföreningen att för hvarje kommun, som af flottleden beröres, utse ett ombud, till hvilket vederbörande rättsägare hafva att hänvända sig i frågor rörande genom den gemensamma flottningens bedrivande åstadkommen skadegörelse eller förorsakadt intrång.

§ 12.

Virke, för hvilket enligt särskilda bestämmelser viss afgift skall erläggas, innan det från respektive land får utföras, skall af flottningsföreningen före dess öfverlämnande till ägaren anmälas till vederbörande myndighet.

§ 13.

Flottningsföreningens samtliga utgifter fördelas mellan dess medlemmar i förhållande till den virkesmängd, hvar och en under året haft i flottleden, och i öfrigt enligt de grunder, som uti för flottningsföreningen fastställda stadgar närmare angifvas.

§ 14.

Den, som önskar å gränsälfvorna framföra skogsprodukter i fasta flottar, vare därtill berättigad, om så kan ske utan hinder för annans flottning.

§ 15.

Virkesägare, som bryter emot i § 3 gifna föreskrifter angående virkes afbarkning, böte 30 till 50 öre eller 40 till 70 penni för hvarje klamp.

Öfverstänges gränslöden eller är någon eljest vid flottning genom uppenbar vårdslöshet vållande till skada, hinder eller uppehåll för annan, straffas den felande, där ej ansvar efter allmän lag bör följa, med böter från och med tio till och med femhundra kronor eller från och med fjorton till och med sjuhundra mark. Förbrytelse åtalas vid domstolen i den ort, där den timat; men är förbrytelsen begången af det ena landets undersåte i det andra och finnes ej förbrytaren i det land, där förbrytelsen blifvit föröfvad, skall den åtalas i förbrytarens hemland vid domstolen i den ort, som är närmast den, hvarest förbrytelsen skett.

Twistemål rörande ersättning för timad skada må utföras antingen vid endera af här ofvan för upptagande af brottmål bestämda domstolar eller ock vid domstol i den ort, där svaranden bor.

Böter, som enligt denna stadga utdömas, skola tillfalla till hälften statsverket i hvardera gränsländet.

§ 16.

Inbördes förhållandet mellan flottningsföreningens medlemmar bestämmas genom stadga (reglemente), som Konungens befallningshafvande i Norrbottens län och Guvernören i Uleåborgs län gemensamt på de flottandes förslag fastställa.

Innan sådan stadga blifvit fastställd, må ej flottgods löst framföras i gränsälfvorna.

§ 17.

Visar sig, att underhållet af flottleden försummas, att fastställda ersättningar till amortering af kostnaderna för flottledens iordningsställande ej gäldas eller att flottningen ej ordentligt besörjes, sammankalle Konungens befallningshafvande i Norrbottens län och Guvernören i Uleåborgs län de flottande till gemensamt sammanträde och ankomme då på särskild pröfning, om och med hvad villkor flottning af löst virke i vattendraget vidare må tillåtas.

2) Lag

**angående ändrad lydelse af 14 § i förordningen om allmän flottled
den 30 december 1880.**

Häri genom förordnas, att 14 § i förordningen om allmän flottled den 30 december 1880 skall erhålla följande förändrade lydelse:

Hvad i denna förordning är föreskrifvet äger icke tillämpning på gränsfloderna Torneå och Muonio. Ej heller gäller det eljest i fråga om framförande af flottgods i sammanlagda flottar.

Riksdagen, som icke funnit något att anmärka emot förevarande lagförslag, får härigenom anmäla, att Riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 24 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.